

facetten van een verbouwing goed beheerst, hoef je op niemand te wachten. Gedoe, zoals dat de stuka-door kan niet komen omdat de loodgieter nog niet is geweest, daar doe ik niet aan."

Jullie werken als een familiebedrijf. Hoe is dat zo gegroeid?

Hennie: "Ik zag Hub werken tijdens een verbouwing van het kantoor waar ik een ICT-opleiding volgde. Het klikte. Hij had alleen wel aparte huwelijksvoorwaarden."

Hub: "Trouwen is prima, maar dan doe je wel mee!"

Hennie: "Ik heb er nooit spijt van gehad. We hebben een mooi leven."

Hub: "Zij vormt de hersens van ons bedrijf."

Hennie: "Ik heb de MEAO gedaan, doe de administratie, opper, ben duivelstoelijager en bestel de materialen. En we hebben drie kinderen, die neem ik ook voor mijn rekening."

Tijdens het gesprek schuift Laura aan, de dochter des huizes. Met reden, want crisis of geen crisis, Laura wil per se aan de slag in de bouw. Ze blijkt een liefhebber van het ambachtelijk metselwerk.

Laura: "Metselen vind ik heel erg leuk, ik ben inmiddels niveau 3 metselaarster. Ja, ik ben het enige meisje in de klas. De jongens hebben er geen problemen mee. Ze vinden dat ik goed kan metselen, dat helpt. Maar ik ben er nog niet. Ik wil net als Hub meerdere technieken onder de knie krijgen. Ik ga ook de opleiding tegelzetteren en timmeren volgen, zodat ik straks allround ben. Dan ben je ook minder kwetsbaar wat werk betreft en kan ik vaker met mijn vader gaan klussen."

Hennie: "Het zat er al vroeg in. Als driejarige liep ze al vrijwillig met steigerplanken te sjouwen. Laura werkt af en toe met ons mee, maar het is belangrijk dat ze het vak eerst bij leerbedrijven onder de knie krijgt."

Laura: "Een goede leermeester is doorslaggevend. Mijn leermeester steekt echt tijd in me, hij zit er bovenop. Ik zie dat andere leerlingen het wat dat betreft minder hebben getroffen. Een jongen die via een ander bedrijf bij mijn leermeester belandde, moest alles opnieuw leren. Hij kon de voegen niet eens behoorlijk uitkrabben."

Hub hoort het verhaal geprikkeld aan, hij vindt dat de huidige opleiding het vakmanschap te weinig stimuleert.

"We weten wat we hebben, we weten niet wat daar vanaf gaat. Die onzekerheid is niet goed voor onze branche."

Hub: "Op de oude LTS leerde je drie jaar lang praktijkgericht een vak. Dat is niet zo op het vmbo-kader. Krijgen die gasten theoretische vakken waarbij ze zich vervelen. Het vak zelf leren begint pas daarna, maar dan is de motivatie vaak al weg. Zonde, want dat scheelt een hoop vaklui. Die zullen we straks nog missen als vele vakmannen met pensioen gaan."

Pensioen, dat is iets waar Hub nog niet aan moet denken. Hij weet naast de opdrachten ook tijd vrij te maken om zijn huis te bouwen. Op het dak en de kozijnen en het storten van de kelder na, heeft hij alles zelf gedaan. En Laura het mestelwerk?

Hub: "Nee, dat heb ik ook zelf gedaan. Zij was er nog niet aan toe."

Laura: "Ik had het beter gedaan."

Hub kijkt geamuseerd naar zijn dochter. Ze is uit hetzelfde hout gesneden: perfectionistisch ingesteld, hart op de tong.

Laura: "Met mooie details als muizentanden. Maar Hub wilde dat niet."

Hub: "Die bouwstijl past hier niet. Daarbij maken muizentanden het metselwerk gevoelig voor algengroei en mos."

Laura: "Hub kan geweldig stuken, dat moet je zien." We maken een rondje door het nieuwe huis. Het perfect stuc- en schilderwerk valt inderdaad op, ook een ronde muur en de togen laten vakwerk zien. Blikvanger is een trap van essenhout.

Hub: "Dat hout is net zo hard als eiken, maar heeft een mooiere vlam."

Hub koos ook voor moderne vormen van energiebesparing, zoals zonnecollectoren en een WTW, warmteterugwinning.

Kiezen je klanten vaker voor dergelijke oplossingen?

Hub: "Alleen als het niet teveel kost. Je moet mensen op de mogelijkheden wijzen. Badkuipen met wediplaten isoleren, dat soort werk kan ik goed verkopen. Want met wediplaat bespaart de klant niet alleen energie, je kunt als vakman ook een degelijke oplossing bieden. Dat spreekt aan."

Zitten jullie nog goed in het werk?

Hub: "Ik heb een vaste klantenkring, krijg werk dankzij mond-tot-mondreclame. Maar ik ben niet meer met drie verschillende klussen tegelijk bezig. Mensen houden de hand op de knip, dat zie ik en dat hoor

"Veel mensen stellen het noodzakelijk onderhoud uit. Dat werk gaat een keer loskomen."

ik. Iedereen wil horen wat het kabinet gaat doen, merken we. We weten wat we hebben, we weten niet wat daar vanaf gaat. Die onzekerheid is niet goed voor onze branche. Gelukkig hebben wij verzekeringschades, dat loopt gewoon door. Wij herstellen de schade van ramkraken, inbraken en vernielingen. Maar het aantal badkamers is flink teruggelopen. Ergens ben ik blij dat de gekte over is. Het is beter zo, ik word ook een dagje ouder. Vrijdagmiddag ben ik thuis, een beetje rommelen, dat bevalt goed."

Hennie: "Waar ik me over verbaas, zijn de uurprijzen die andere vakmannen inmiddels vragen. Laatst bood een man aan voor 12,50 euro per uur te komen werken. Dat is toch pure wanhoop, van zo'n prijs kun je niet leven. Je ziet ook de gemiddelde aanneemsom voor badkamers dalen. Hier in de buurt zat een badkamerzaak met exclusief sanitair en peperdure tegels. Een badkamer kostte al snel 70.000 euro. De directeur besliste wie naar binnen kwam. Die zaak is dus gesloten. Overigens hadden we al geen klussen in deze prijsklasse meer."

Hub: "Ik vraag me af of het verstandig is om zwaar onder de prijs te werken. Ik denk dat veel jongens gaan afhaken, want met zulke lage uurprijzen houd je het niet lang vol. Daarbij, de economie is nu slap. Maar trekt het werk aan, kun je dan je prijs verhogen? Veel mensen stellen het noodzakelijk onderhoud uit. Dat werk gaat een keer loskomen. Overigens begrijp ik de klant niet: ze zijn door het uitstel straks veel meer geld aan het onderhoud kwijt."

Hennie: "Wat dat betreft ziet de toekomst er voor ons soort bedrijfjes niet slecht uit."